

**SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA**  
**Gf.III.30.503/2015/6. szám**

A Szegedi Ítéltábla dr. Pallós Zoltán ügyvéd által képviselt **felperes Zrt. "fa" neve, székhelye** szám alatti székhelyű felperesnek – a dr. Kiss Zoltán ügyvéd által képviselt **alperes neve, székhelye** szám alatti székhelyű alperes ellen közüzemi díj és egyéb követelés iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2015. szeptember 24. napján kelt 11.G.40.139/2014/32. számú ítélete ellen az alperes részéről 34. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

**Í T É L E T E T :**

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.000.000,- (egymillió) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

**I N D O K O L Á S :**

A felperes, mint kölcsönadó és az alperes, mint kölcsönvevő között 2007. május 15., 2008. november 13., 2009. szeptember 28., 2009. október 28. és 2011. január 14. napján írásbeli kölcsönszerződések jöttek létre, amely alapján a felperes az alábbi kölcsönösszegeket nyújtotta az alperesnek: 54.000.000,- Ft, 170.000.000,- Ft, 29.600.000,- Ft, 29.000.000,- Ft és 1.500.000,- Ft.

A peres felek a kölcsönszerződéseket 2011. december 30. napján módosították, azt egy okiratba foglalták, elszámolták az alperes 36.634.584,- Ft összegű teljesítését és az így fennmaradó 247.465.416,- Ft felperesi követelést az alperes 2012. december 31. napjáig vállalta megfizetni a 2012. január 1. napjától számítandó, a teljes kölcsönösszeg után járó jegybanki alapkamat + 3 %-os kamatfelár mellett.

A felperes, mint kölcsönadó és az alperes, mint kölcsönbevevő között írásban, 2012. március 8. napján újabb kölcsönszerződés jött létre, mely alapján a felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy 30.000.000,- Ft kölcsönt nyújt az alperes részére 2012. március 30. napjáig, míg az alperes vállalta a kölcsön összegének visszafizetését a jegybanki alapkamat + 3 %-os kamatfelár, mint ügyleti kamattal terhelten 2012. december 31. napjáig. A felperes a kölcsönszerződés alapján 2012-ben ténylegesen 15.000.000,- Ft kölcsönt nyújtott az alperesnek.

Az alperes a két kölcsönszerződésből eredő kötelezettségeit csak részben teljesítette, nem fizetett meg összesen 209.160.000,- Ft kölcsöntartozást.

A felperes az alperesnek nyújtott kölcsönösszegeket nem a víziközmű vagyron működtetésével vagy létrehozásával kapcsolatos tevékenységéből, hanem egyéb vállalkozási tevékenységéből finanszírozta. A kölcsönszerződések után járó ügyleti kamat összege 2012. december 31. napjáig

összesen 76.574.592,- Ft.

A felperes, mint szolgáltató és az alperes, mint fogyasztó között az alábbi szolgáltatási helyekre és időpontokra a következő közüzemi szerződések jöttek létre:

| Sorszám | Fogyasztási hely                                   | Szolgáltatás                       | A szerződéskötés időpontja |
|---------|----------------------------------------------------|------------------------------------|----------------------------|
| 1.      | <b>fogyasztási hely 1.</b><br>(visszasajtoló üzem) | ivóvíz                             | 2012. május 15.            |
| 2.      | <b>fogyasztási hely 2.</b>                         | ivóvíz, szennyvíz-elvezetés        | 2012. március 06.          |
| 3.      | <b>fogyasztási hely 3.</b>                         | fűtés, víz                         | 2012. március 06.          |
| 4.      | <b>fogyasztási hely 4</b>                          | szennyvíz-elvezetés                | 2006. augusztus 08.        |
| 5.      | <b>fogyasztási hely 5.</b>                         | ivóvízellátás, szennyvíz-elvezetés | 2006. augusztus 08.        |
| 6.      | <b>fogyasztási hely 6.</b>                         | ivóvízellátás, szennyvíz-elvezetés | 2006. augusztus 08.        |
| 7.      | <b>fogyasztási hely 7.</b>                         | ivóvízellátás, szennyvíz-elvezetés | 2000. május 25.            |
| 8.      | <b>fogyasztási hely 8.</b>                         | szennyvíz-elvezetés                | 2006. augusztus 08.        |
| 9.      | <b>fogyasztási hely 9.</b>                         | ivóvízellátás, szennyvíz-elvezetés | 2006. augusztus 08.        |
| 10.     | <b>fogyasztási hely 10.</b>                        | szennyvíz-elvezetés                | 2006. augusztus 08.        |
| 11.     | <b>fogyasztási hely 11.</b>                        | ivóvízellátás, szennyvíz-elvezetés | 2006. augusztus 08.        |
| 12.     | <b>fogyasztási hely 12.</b>                        | ivóvízellátás, szennyvíz-elvezetés | 2006. augusztus 08.        |
| 13.     | <b>fogyasztási hely 13.</b>                        | ivóvízellátás, szennyvíz-elvezetés | 2006. augusztus 08.        |
| 14.     | <b>fogyasztási hely 14.</b>                        | ivóvízellátás                      | 2000. május 25.            |
| 15.     | <b>fogyasztási hely 15.</b>                        | tűzcsap, ivóvíz-szolgáltatás       | 2000. május 25.            |
| 16.     | <b>fogyasztási hely 16.</b>                        | ivóvízellátás                      | 2011. szeptember 02.       |
| 17.     | <b>fogyasztási hely 17.</b>                        | ivóvízellátás, szennyvíz-elvezetés | 2006. augusztus 08.        |
| 18.     | <b>fogyasztási hely 4</b>                          | ivóvízellátás, szennyvíz-elvezetés | 2006. augusztus 08.        |

A felperes a közüzemi szerződésekből eredő kötelezettségeinek eleget tett, a szolgáltatás igénybevételéről a fogyasztási helyek szerint számlákat állított ki. Az alperesnek a felperes felé 2010. évre vonatkozóan 32.327.151,- Ft, 2011. évre vonatkozóan 48.619.335,- Ft, 2012. évre 98.364.730,- Ft és 2013. évre 43.683.273,- Ft összegű tartozása keletkezett.

A peres felek, valamint a perben nem álló X... Kft. 2008. augusztus 12. napján együttműködési megállapodást kötöttek közös számlázási rend, integrált számlázási rendszer kialakítása érdekében. A felperes vállalta, hogy a fogyasztók felé valamennyi fél szolgáltatásának ellenértékéről egységes számlát készít, azt kinyomtatja, a kézbesítését megszervezi, a gyűjtőszámlára befolyó összegekről elszámolást készít és a másik két szerződő félnek a nekik járó összegeket átutalja. A felperes a szerződés V/4. pontjában foglaltak alapján jogosult volt a projekthez kapcsolódó működési költségek és bankköltség arányos részének áthárítására az X... Kft-re illetőleg az alperesre. 2010. májusától 2013. novemberéig a felperes összesen 24.635.533,- Ft összegű számlát állított ki az

alperes felé az integrált számlázási rendszer költségeinek megtérítéséről, amit az alperes nem fizetett meg.

Az alperes a felperes számára ügyviteli szolgáltatást végzett, melynek díját összesen 13.240.753,- Ft összegben a felperes nem fizette meg. A felperes tartozásából 1.540.644,- Ft a felszámolási eljárás kezdő időpontját megelőző és 11.700.129,- Ft a felszámolási eljárás kezdő időpontját követő időszakra vonatkozik.

A felperes 1998. március 2. napján került bejegyzésre, főtevékenysége a víztermelés, - kezelés, - ellátás, ezen kívül számos egyéb tevékenységi körrel is rendelkezik. A felperes egyedüli részvényese 2010. június 21. napja óta a **önkormányzat 1. neve**. A felperes 2013. november 11. napja óta felszámolás alatt áll.

A felperes tulajdonában álló közművagyon 2013. január 1. napjával a törvényi rendelkezések szerint az ellátó **önkormányzat 1. neve, Önkormányzat 2. neve**, valamint **önkormányzat 3. neve** részére térítés nélkül átadásra került.

A felperes keresetében kölcsön címén 209.160.000,- Ft tőke, 76.574.592,- Ft ügyleti kamat és ez után 2013. január 1. napjától a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamat, közüzemi díj címén 222.994.489,- Ft tőke és ez után a keresetlevél benyújtásától számított, a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamata, valamint az együttműködési megállapodás alapján nyújtott szolgáltatás címén 24.637.533,- Ft tőke és ennek a keresetlevél benyújtásától számított a Ptk. 301/A. § (2) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A felperes az alperes beszámítási kifogását elismerte.

Az alperes a per alapjául szolgáló kölcsönszerződések, közüzemi szerződések, együttműködési megállapodás létrejöttét és tartalmát nem vitatta. A kölcsönszerződésből eredő tőkekövetelés összegét elismerte, amivel szemben 13.240.773,- Ft erejéig beszámítási kifogást terjesztett elő, továbbá vitatta a kölcsönszerződéshez kapcsolódó ügyleti kamatösszeget. A **fogyasztási hely 13.** és **fogyasztási hely 4.** szám alatti szolgáltatási helyek kivételével a közüzemi szolgáltatás igénybevételét és összeget nem vitatta. Az együttműködési megállapodás alapján előterjesztett kereseti kérelem összeget elismerte, ugyanakkor arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem tisztázott a jelen per tárgyát képező követelések jogosultjának a személye. Mindezekre figyelemmel a jelen per tárgyalásának felfüggesztését kérte a Szegedi Törvényszék előtt 6.G.40.158/2014. szám alatt folyamatban volt eljárás jogerős befejezéséig.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg felperesnek 15 napon belül 195.919.227,- Ft tőkét kölcsön címén, 76.574.592,- Ft tőkét lejárt ügyleti kamat címén és mindkét tőkeösszeg után 2013. január 1. napjától kezdődően minden naptári félév teljes idejére az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt kamatát, közüzemi díj címén 179.311.216,- Ft tőkét, és az együttműködési megállapodásból eredő követelés címén 24.637.533,- Ft tőkét és mindkét tőkeösszeg után 2014. június 5. napjától kezdődően minden naptári félév teljes idejére az érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt kamatát, valamint 6.843.000,- Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte alperest, fizessen meg az államnak külön felhívásra 1.500.000,- Ft le nem rótt elsőfokú eljárási illetéket. Az ítélet indokolása szerint a peres felek között a szerződések létrejötte és tartalma nem volt vitás. Az alperes – két ingatlanra vonatkozó közüzemi számla kivételével – a közüzemi díjakat elismerte. A bíróság a felperes által 10. sorszám alatt csatolt közüzemi szerződésekből és számlákból egyértelműen megállapította, hogy a felperes a **fogyasztási hely 13** szám alatti fogyasztási helyen vízellátást és kommunális szennyvíz elvezetést biztosított, távhőszolgáltatást nem és távhőszolgáltatásra vonatkozó számla sem került kiállításra, míg a **fogyasztási hely 4.** szám alatti fogyasztási helyen a felperes kommunális szennyvízelvezetést biztosított, hidegvíz szolgáltatást sem, a számlák sem ez utóbbira vonatkoznak.

Az alperes a kölcsönszerződésből eredő tőketartozást elismerte, az ügyleti kamatot vitatta. Az ügyleti kamatok meghatározása érdekében a bíróság szakértői bizonyítást rendelt el. A perben

kirendelt **szakértői intézet neve** együttes igazságügyi könyvszakértői véleménye alapján – amit a felperes elfogadott és az alperes sem kifogásolt érdemben – megállapította, hogy az ügyleti kamat összege a kölcsönszerződésekben szereplő mértékkel számolva összesen 76.574.591,- Ft volt 2012. december 31. napjáig.

Az alperes perfelfüggesztésre irányuló kérelmével kapcsolatosan rögzítette, hogy a 2012. évi CVI. törvény 43. §-a szerinti szöveggel hatályba lépett a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (Vksz.tv.) 79. § (1) bekezdése alapján a felperes vagyontát képező közművagyon 2013. január 1. napjával ingyenesen a **önkormányzat 1. neve**, valamint **Önkormányzat 2. neve** illetve **önkormányzat 3. neve** önkormányzat tulajdonába került. A Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.187/2014/3. számú végzésére hivatkozva kifejtette, hogy a Vksz.tv. 79. § (1) bekezdése nem egyes dolgok tulajdonjogának átruházásáról, hanem vagyontömeg, vagyontösszeg átszállásáról rendelkezik. A jogszabály helyes értelmezése szerint a vagyon ingyenes átszállása a vagyon aktív és passzív elemeit is magában foglalja, ezért a víziközmű vagy víziközmű létrehozására irányuló beruházás tulajdonjogának átruházása magában foglalja a tulajdonjog részjogosítványainak, azaz a birtoklás, használat, hasznosítás, hasznok szedésének joga, és a rendelkezési jog átszállását is. Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy a felperes követeléseit tekintetében vagyontátszállás történt-e.

A szakértő véleményét figyelembe véve megállapította, hogy a per tárgyát képező kölcsön forrása nem származhatott olyan külső forrásból, amely közvetlenül az átadott víziközmű vagyonhoz tartozna. A felek között nem volt vita abban, hogy az együttműködési megállapodás kapcsán felszámított díjak és költségek függetlenek a közművagyontól, azt a felperes egyéb vállalkozási tevékenysége keretében végzi, melyre a bejegyzett tevékenységi körök alapján lehetősége van. A bíróság álláspontja szerint a 2013. január 1. napját megelőzően nyújtott közüzemi szolgáltatások díja a felperest illeti, az ezt követően nyújtott szolgáltatások díja azonban már nem. E tekintetben a felperes keresetét elutasította.

Az alperes felemelt összegű beszámítási kifogását a felperes teljes egészében elismerte, azt a bíróság a kölcsönszerződéssel szemben elszámolta.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést kérve az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását. Továbbra is fenntartotta érdemi ellenkérelemben hivatkozott álláspontját, hogy a követelt összeggel nem a felperesnek tartozik. Az elsőfokú bíróság téves megállapítást tett abban a tekintetben, hogy az alperesnek nyújtott kölcsönösszegeket nem a víziközmű vagyon működtetésével, vagy létrehozásával kapcsolatos tevékenységből, hanem egyéb vállalkozási tevékenységből finanszírozta a felperes. Ezt támasztja alá, hogy ez volt a főtevékenysége és az egyéb vállalkozási tevékenységből származó bevétele egyrészt jelentéktelen volt, másrészt a felperes sem állította azt, hogy a kölcsönösszeg forrása nem a víziközmű vagyonhoz kapcsolódó egyéb tevékenysége lenne.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását. Hivatkozott arra, hogy a Vksztv. 79. § (1) bekezdése a 2012. évi CVI. törvény 43. §-a szerinti módosítást követően ismét módosításra került a 2015. évi Központi Költségvetés megalapozásáról szóló 2014. évi XCIX. törvény 387. §-ával. A módosítás a 79. § (1) bekezdését egyértelműsíti, a tulajdonjog víziközmű esetében a dologhoz kötődő jogokkal és kötelezettségekkel, víziközmű létrehozására irányuló beruházás esetén a beruházás megvalósításához kötődő jogokkal és kötelezettségekkel együtt száll át. Az ítéltábla a Gf.III.30.063/2015/4. számon meghozott hatályon kívül helyező végzés indokolásában kifejtette, hogy más a helyzet a közszolgáltatási szerződésekből eredő vagyontátruházás időpontjában már esedékessé vált vízdíj követelésekkel. A társulat által ugyanis már nyújtott szolgáltatásért járó ellenszolgáltatás nem minősül a víziközmű, víziközmű

beruházás tulajdonjogához kötődő jognak, hanem a szolgáltatással, a szolgáltatónál felmerült költségek – munkabér, működési költség, egyéb kiadás – fedezésére szolgáló, szolgáltatót megillető díj.

Jelen perben az elsőfokú bíróság felperes indítványára szakértői bizonyítást folytatott le annak megállapítása iránt, hogy a felperes kölcsönkövetelése sem kötődik a víziközmű, a víziközmű létrehozására irányuló beruházáshoz, azaz annak forrása egyéb vállalkozási tevékenység volt. A szakértő véleményében megállapította, hogy a felperes által az alperesnek adott – jelen per tárgyát képező – kölcsönök forrása nem származhatott olyan külső forrásból, amely közvetlenül az átadott közművagyonhoz tartozna. Az elsőfokú bíróság a könyvszakértői vélemény alapján állapította meg tényként, hogy a felperesnek nyújtott kölcsönből származó felperesi követelések nem tekinthetők a víziközmű tulajdonjogának tárgyát képező dologhoz, vagy beruházáshoz kötődő jognak, követelésnek.

A fellebbezés nem alapos.

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (Vksztv.) – 2012. évi CVI. törvény 43. pontja szerinti szöveggel hatályba lépett – 79. § (1) bekezdése alapján az a víziközmű, vagy víziközmű létrehozására irányuló beruházás, amely olyan gazdálkodó szervezet tulajdonában áll, mely felett a tulajdonosi részesedés egésze a nemzeti vagyonba tartozik, 2013. január 1-jén az ellátásért felelős tulajdonába kerül. *A tulajdonjog jelen törvény erejénél fogva ingyenesen, a tulajdonjoghoz kötődő jogokkal és kötelezettségekkel együttesen száll át.*

A Vksztv. 79. § (1) bekezdésében szereplő rendelkezés értelmezése körében az ítélőtábla a Gf.III.30.187/2014/3., a Gf.III.30.063/2015/4. számú végzésekben és a Gf.III.30.502/2015 számú ítéletben már kifejtette álláspontját. A perbeli jogvita során is annak volt meghatározó jelentősége, hogy a Vksztv. 79. § (1) bekezdése „a víziközmű, víziközmű beruházás tulajdonjogának átszállása” kitétel alatt a szűkebb értelemben vett egyes dolgok tulajdonjogának és ahhoz kapcsolódó kötelezettségeknek és követeléseknek átszállásáról rendelkezik, vagy a polgári jogi értelemben vett közművagyon, és ehhez kapcsolódó aktívák és passzívák átszállásáról szól.

A Vksztv. 79. § (1) bekezdése arra utal, hogy a tulajdonjog alatt nem csupán az egyes dolgok – ingó, ingatlan – feletti tulajdoni jogosultságokat érti, hanem a „víziközműről, illetve beruházásról”, mint vagyonösszességről, ennek „tulajdonjoga” átszállásáról rendelkezik. Ezt támasztja alá egyebekben a Vksztv. 79. § (4) bekezdése is, mely a 79. § (1) bekezdésére visszautalva a „vagyonátruházás” kifejezést használja. Nem állhat elő olyan helyzet, hogy az átvevő ingyenesen megszerzi a volt társulat vagyonának aktív, pozitív elemeit (műszaki létesítmények), ugyanakkor a tartozások, passzívák a felszámolás alá kerülő társulat terhén maradnak (például a hiteltartozás). Nem eredményezhet a törvényben meghatározott ingyenes vagyonátszállás intézményesített fedezetelvonást.

Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróság a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezi. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. A jogalkotó célja a víziközmű vagyonának átszállása kapcsán nem lehetett a víziközmű társulattal szembeni hitelezői követelések fedezetének ingyenes kivonása, mert az a közjónak megfelelő erkölcsös célnak nem felelne meg.

A 2014. évi XCIX. törvény 387. §-a módosította a Vksztv. 79. § (1) bekezdését 2014. december 30-ai hatállyal. Eszerint a víziközmű, vagy víziközmű létrehozására irányuló beruházás, amely olyan gazdálkodó szervezet tulajdonában áll, amely felett a tulajdoni részesedés egésze a nemzeti vagyonba tartozik, 2013. január 1-jén az ellátásért felelős tulajdonába kerül. *A tulajdonjog e törvény erejénél fogva ingyenesen, víziközmű esetében a tulajdonjog tárgyát képező dologhoz, vagy beruházáshoz kötődő jogokkal és az azzal járó vagy kapcsolatos terhekkel együttesen száll át.*

A jogalkotói módosítás valójában az eredeti jogalkotói szándék pontosított kifejezése. A jogszabálysöveg módosítása azt támasztja alá, hogy a Vksztv. 79. § (1) bekezdése a víziközmű társulatok vagyonával kapcsolatosan egyfelől nem generális jogutódlást tartalmaz, azaz a víziközmű társulatnak nem a teljes vagyona (aktívák, passzívák) szállnak át, hanem azok, amelyek a „víziközmű vagy annak létrehozására irányuló beruházás” részei, azzal kapcsolatosak. Másfelől a víziközmű, víziközmű beruházás tulajdonjog átszállása nem is az egyes dolgok tulajdonjogának és ahhoz kapcsolódó, szűk értelemben vett dologi kötelezettségek átszállását jelenti, hanem a polgári jogi értelemben vett vagyon, ez esetben a víziközmű vagyon, illetve víziközmű létrehozására irányuló beruházás, mint vagyon és ezen belül az aktívák és passzívák átszállásáról rendelkezik, vagyis a közmű vagyonról, mint vagyonösszességről szól.

Azt, hogy mely vagyonelemek tartoznak a víziközmű vagyonhoz az adott perben – szükség esetén szakértői bizonyítás útján – kell megállapítani, amint azt a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.187/2014/3. számú végzése is tartalmazza.

A perbeli jogvitában a felperes három különböző jogcímen terjesztett elő követelést.

A *kölcsönszerződésből* származó követelés tekintetében az elsőfokú bíróság – helyesen – szakértőt rendelt ki annak megállapítására, hogy a kölcsön nyújtásához szükséges tőke a víziközmű vagyonból került-e folyósításra. A perben kirendelt szakértő 26. számú szakvéleményében rögzítette (9. oldal 1/f. pont), a korábbi kölcsönszerződés 2007. május 15. napján kelt, ezen időszaktól a felperesi közművagyon létrehozására vonatkozó lehetséges külső forrás a **pénzüntézet 1. neve** által forgalmazott zárt kötvény kibocsátásából eredő bevétel lehetett. A „**tájékoztató neve**” kötvénykibocsátási információk tájékoztatóból kiderül, hogy a kötvényből befolyt összeg a **felperes neve** tagi kölcsönének kiváltására használható fel. Ez alapján a szakértő megállapította, hogy ezen külső forrás nem lehetett forrása az alperesnek ezen időszakban adott kölcsönnek, és a felperes által ezen időszakban megvalósított víziközmű vagyon fejlesztésnek.

Rögzítette továbbá, hogy a felperes és az alperes között létrejött kölcsönszerződések további külső forrása az **pénzüntézet 2. neve** által forgalomba hozott kötvény kibocsátásából származó bevétel lehetett volna, ami a víziközmű vagyonhoz is kapcsolódott. A megállapodás és a kötvénykibocsátási információ szerint a pénzeszközt – a **pénzüntézet 1. neve** által lejegyzett „**tájékoztató neve**” kötvény kiváltásán túl – kizárólag jövőbeli fejlesztési célokra lehetett felhasználni. A bank 2007. október 16-án az elkülönített számláin jóváírt a felperes részére 21.384.392,- CHF-et, ezt követően csak a bank által jóváhagyott megvalósítási célnak megfelelő kifizetések történtek. Ez alapján a szakértő megállapította, hogy az alperesnek nyújtott kölcsön forrása az **pénzüntézet 2. neve** kötvényjegyzéséből származó bevétel nem lehetett.

A szakértői vélemény alapján ezért helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a kötvényből eredő hiteltartozás „a közműberuházással járó, azzal kapcsolatos teher” volt, a felvett pénzeszköz azonban nem lehetett forrása a felperes által az alperesnek nyújtott kölcsönöknek, ebből következően a kölcsönkövetelés nem szállt át a Vksztv. 79. § (1) bekezdése alapján, annak jogosultja továbbra is a felperes.

Az *együttműködési megállapodás* – mivel azt a víziközmű vagyon üzemeltetésétől elkülönülő vállalkozási tevékenység keretében végezte a felperes – szintén nem a víziközmű vagyonhoz kapcsolódott, ez esetben is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az ebből eredő követelés jogosultja a felperes.

A *közszolgáltatási szerződésből* eredő *vízdíjkövetelés* tárgyában az ítéltábla fenntartja a Gf.III.30.063/2015/4. sorszámú végzésében és Gf.III.30.502/2015/4. számú ítéletében már kifejtett álláspontját. A társulat által már nyújtott szolgáltatásért járó ellenszolgáltatás nem minősül a víziközmű, a víziközmű beruházás tulajdonjogához kötődő jognak, hanem a szolgáltatással a szolgáltatónál felmerült költségek – munkabér, működési költségek, egyéb kiadás – fedezetül

tisztviselő